

מסורת הש"ס

א) לקמן טו. ווע' תוס' ע"ל זה לקמן ד: ד' ט) [לקמן טו.] שבת טו. עדות פ"א מ"א, א) [וחלין ט:י, ד) [נ"ל ומעמל],

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה מעת לעת מפרש בגמ'. ג"כ בדף ו' ע"א: (ג) בא"ד כמו שאפרש לקמן. ג"כ בד"ה והלל: (ג) בא"ד או הנדה דאסורים לאכול בשר: (ד) בא"ד ור' יוחנן וכן המנלה י' דלים: (ה) בא"ד וי"ל משום דמוקמינה אחזקתיה ואשה משום: א) ד"ה והלל וכו' ודאי דילפי' מסוטה:

גליון הש"ס

בתנ"י דין שעתן. ע"י מנחות יט ע"ב מדי' כנגד: תוס' י"ה מע' לעת וכו' הווי' הווי' תלתא וווי' ה"ה. ע"י סוטה כח ע"ב מדי' ש"ה: כ"ה: בא"ד וי"ל דאף ברה"ד לא נבחר בקשרים וכו'. ע"י טהרות פ"ה מ"ו ג"ה: בא"ד אלא שומא' בעי ולא שומא' ריחיה. ע"י ח ע"ב מדי' וחין שורפין. ולקמן כא ע"א מדי' ורמנ: בא"ד באינה בדיקה דמיא דינוי' להלל. כאן שייך הגליון אף קשה וכו': תוס' ד"ה והלל וכו' לא מסוטה נבטיין אלא דמוקמינ' כל א' בחזקת סהרה וכו'. ע"י לקמן פ ע"א מדי' כגחו:

מוסף רש"י

חובא בסוף הספכת

תום' הרא"ש

ככ"י נחסרו וריב"ה הבות מפורשים הדין הזה והדין הזה הרב בעל חשק שלמה והוספת ע"פ דעתו ההרהר לפי המשך דברי פירוש רבינו והתיבות שחוסף מקופות בחצאני רביע.

כל הנשים דין שעתן. [האין] כל לאו לקוד מודה' שמאי בשרטה לשינואי דר"ס דמוגשת בעצמה ולשינואי דמא איתא דהו' דם מעיקרא הוה אית מודה לדעתו מדרב' במדן ונתג' על לאפוקי מדרב' אליעזר דאמר [כד"י ע"א] [דודן] ארבעה נשים [דיין שעתן] וחו' ואל: [דיין שעתן]. אלו דוקא דאפי' שעה אחת אינה מסתמא למפרע בדמאי' לקמן [דף ט"ז ע"א] אחר זמן ובעלה נכנס להחיל וקמטור קטורה ואמרין דסבר ר' כשנאי [ומיהו אם איהא בתוך שיעור זמן] מודה דבעלה חייב חטאת והיינו שעת ראיא

ממז [וכן אם איהא אחר זמן בתוך שיעור אש' תלין] אבל איהא אחר [אחרון] זמן לית ליה לביש'. וא"א מה שייך למחני לדין שיו' כיון דהייך מוטמאה ק' משעת ראיא ואילך שפוטא דטמאה דהוי' [ל' דכל הנשים מוטמאות מראיתן] ואילך דאשכחן דרייק [כנה"ג] החם ג'ן הובב [דף נג ע"ב] גבי דיו שימאה הווי' ודמושרו ובסטוה' ג' היה מביא [דף יד ע"ב] גבי מנהא [מגישה בקרן מערבית דרומית] ודיו וי"ל דנקט דיון שלא תאמר מעל"ע [כחכמים] או מפקדיה לפקדיה [להלל] ואע"י דשמאי פתח בוריש מ"ם היה מסבבר למעבר סייג וקאני' לאפוקי מזה וכן בסוטה שם. דאמר דיו משו' [דסדאי תביעי הגש' מנחה גופה וכן ההוא דפרק בתרא [דמכילתין דף ס"ה מניחן תחת] העיגור שמימיו מכלתין וריו א) כן ההיא דשלחי מסכת טהרות [אם נתן בשביעלת הטהר [ידון] וכן הגוף [דפ"ד] דמעשר שני הפודה מעשר שני ולא קרא עליו שם [נ"י]ם אומר וכן ההיא דלקמן דף לן דיו לטבילה תשעה באחרונה ואפי' לימים

הרהר. הא [דהוצרך לפרש זה] דלא תימא מפקדיה לפקדיה דנקט היינו בסתם [פקדיה דשחרית או ערבית קא מיירין] דלקמן [דף ד' ע"ב]: ע"י ד. [ועל כח מפקדיה לפקדיה כמו פוסל על ידו דפרק האשה ובה דף צ"ו] א"י [נעל יד היינו אחר מפקדיה] כמו על ידו החזיק [כעזרא ג'] [מ"ט] דשמאי הכי נמי מצי למיבעי מ"ט דהלל דמטהר [בחולין] דהא מעל"ע שבגדה אינו אלא לקורש] ואיכא למ"ד אף לתרומה אבל בחולין לד"ה טהור אבל [נקט טפי לפרש טעמא דשמאי] משום דמטהר לגמרי אי"י ה"ק מ"מ מ"ט [דשמאי שלא עשה סייג לברביו ומשני דאולין]

שְׂבֻא' אומר כל הנשים דיין שעתן.
אם ראתה דס די לנו אם תטמא תרומה וטהרות שנגע בהן משעת ראייה ואילך ולא אמרי' כי היכי דהשתא אישתכח דס צביה החילון אי הות דזקה נמי מקמי הכי הוה אישתכח וכותלי בית הרחם העמידוהו וקיימא

לן צפ' יואל דופן [לקמן דף מ.] כל הנשים

מטמאות צביה החילון: **מפקדיה לפקדיה.**
דזקה עצמה באחד בשבת ומאכתה טהורה וליוס רביעי דזקה ומאכתה טמאה חיישין ומטמאה מספק כל הטהרות שנתעסקה בהן משעת זדיקת אחד בשבת דשמא עם סילוק ידיה ראתה וכותלי בית הרחם העמידוהו: **ואפי' לימים הרבה.**
בין זדיקה ראשונה לשניה מטמאין כל הטהרות שנתעסקה בהן צינתיים אבל הנך דמקמי זדיקה קמייתא טהורות: דלא כשזדיקה עצמה מאכתה טהורה: **לא כדברי זה.**
שהחמיר יותר מדאי דודאי כולי האי ימים רבים לא מוקמי ליה כותלי בית הרחם: **ולא כדברי זה.**
שמיקל יותר מדאי: **אלא מעט לעט ממעטע על יד מפקדיה לפקדיה.**
שאס יש ימים הרבה בין פקדיה לפקדיה לא מטמאין להו לכולוהי טהרות דציני וציני אלא אותם טעמייהו דרגס מאתמול בשעה הזאת וטעמייהו דרגס מפרש לקמן [ד: ג]גמרא. נמאל מעת לעת **ומפקדיה לפקדיה ממעטע על יד מעט לעט.**
שאס היה זמן מפקדיה לפקדיה מועט מוזמן מעת לעת הולכין אמריו

להקל כגון דזקה עצמה שחרית ומאכתה טהורה וחזרה ודזקה ערבית ומאכתה טמאה דאמרי' לקמן צמתי' [דף ה.] פעמים לריכה להיות בזקת שחרית וצין השמשות לא מטמאין טהרות של ליל אמש דהא דזקה שחרית ומאכתה טהורה וליכא למימר דהוי דס מאתמול צהאי שעתא אלא הנך טהרות דמזדיקת שחרית ואילך מטמאין דהיינו מפקדיה לפקדיה: **על יד.**
על כח מפקדיה לפקדיה הוא צא וממעטו כמו פוסל על ידו דיצמות [דף יג.] וכן הרבה: **כל אשה שיש לה וספ.**
קצוב ג' פעמים ודזקה בשעת וסתה ומאכתה טמאה: **דיה שעסה.**
וליכא למימר דמעיקרא הוה התם דודאי אורח צומנו צא: **השמעשה צעדים.**
שדזקה עצמה צעד דהיינו צדקין קודם תשמיש ולאחר תשמיש: **הרי זו כפקדיה וממעטע על יד כו'.**
ואס ראתה דס אחר כך צדיקת ערבית והיא שמשה צהארים צעדים לא מטמאין טהרות דמזדיקת שחרית עד תשמיש שהרי קודם תשמיש דזקה ומאכתה טהורה וליכא למימר מקמי הכי הוה אלא הנך דמתשמיש ואילך טמאות: **אף על פי שאמרו כו'.**
אשאיין לה וסת קאי: **אינה מונה.**
ימי נדה אלא משעה כו': **גב' העמד אשה על חוקסה.**
שהרי מספק אתה צא לטמאותה לענין טהרות דקודם ראייה ספק הוה לה עד מקודם לכן ספק לא הוה הלך העמד אשה על חזקתה שהיה קודם ראייה כשנתעסקה בטהרות אלו: **כגון ספק לא נגע ל"ג**
דהתם לאו משום חזקה הוה דהא ספק טומאה צרשות הרצים טהור דהיינו ספק נגע הלבתא גמירי לה^א:

דחוקיה ור' יוחנן (שס) ו')

דכקדש דמו וא"ת ומ"י דאמרינן בנגע באחד לשרוף ובמעט לעת אמרינן תולין דאשה נמי מיקריא צמקוס מציאתה דכל מקום שהיא טומאתה עמה דאי לאו הכי תקשי אשה לחזקה דמטהר בקופה למקום וי"ל משום דלצו נוקפו ויצטל מפריה ורביה דקצור דשכיחא טומאה כיון ששורפין עליה תרומה ופריש דה"ג דאמרינן לקמן [דף ג:]

אף קשה דמטהר אף ברה"י ובקופה י' מטהר ר' יוחנן ברה"י וכן בנגע צא' צלילה אפילו ראהו חי לכן נראה דטעמא דשמאי משום ביטול פריה ורביה ולהכי לא עבדינן קניג ברה"י אפי' אי לא כדקוד דמאי. גי'.

תולין וי"ל משום א) דמוקמה אחזקתה ואשה משום דליכא ריעותא מגופה: **וְהָלָף**
בי אמר דמוקי מילתא אחזקתיה. כגון ספק נגע ספק לא נגע היינו ברה"י כדפרישית אבל ברה"י לא מוקמינן אחזקתיה והוי טומאה ודאי א) ילפינן מסוטה דחוקא ספק נגע ספק לא נגע הוי ודאי טמא אבל טמא שנגע באחד מן הצביות ואינו יודע באיזה מהם נגע הוו שניהם טמאים מספק ואינן טמאין שניהם צודאי דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שיכול להיות והכא האחד טהור צודאי וכן משמע בריש שני נזירים י' דקמתי אמר להם אחד ראיתי אחד מכסל שנטמא ואינו יודע איזה מכס מציאין קרבן טומאה וקרבן טהרה ולא מייתי כל אחד קרבן טומאה משום דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שכול להיות והא דפריך התם אמאי מיימו קרבן טומאה ליימו מרזויהו קרבן טהרה דאחד שאמר לשנים הוו להו ג' והוי ר"ה וספקו טהור אע"ג דאין יכול להיות שיהו שניהם טהורין דהאחד ודאי טמא וכן גבי שני שצילים צפ"ק דפסחים [דף י.] מטהרינן שניהם צבאו לישאל זה אחר זה אע"ג שצודאי נטמא האחד התם א) לא מסוטה גמרינן אלא דמוקמינן כל אחד בחזקת טהרה כדאיתא הכא דהוי טעמא משום דמוקמינן מילתא אחזקתיה *ומיהו היכא דליכא חזקה לטהרה מטהרינן ברה"י מסוטה כמו מקוה שנמדד ונמאל חסר דמטהר ר"ש ברה"י דגמרינן מסוטה אע"ג דליכא למימר העמד מקוה על חזקתו דאדרכה העמד טמא על חזקתו ואס תאמר והיכי ילפינן מסוטה לטהר צרשות הרצים אפילו ליכא חזקה הא סוטה אית לה חזקת טהרה ויש לומר כיון דקינא לה ונסמרה איתרע חזקתה ואע"ג דאין סתירה ברה"י מכל מקום איתרע חזקתה דשייך קלת סתירה בצאפילה וצילילה

שבמאי פרק ראשון נדה

מַעַת **צָעַת**.
א) מפרש בגמ' דתולין לא אוכלין ולא שורפין דחוקא לקדשים או לתרומה אבל לחולין לכ"ע דיה שעמה דאחוקמא לה בחזקת טהורה וא"ת מאי שגא מכל ספק טומאה דברה"י טמא ודאי אף לחולין ולא מוקמינן בחזקת טהרה משום דילפי' [לקמן דף ג.]

שבמאי

א)אומר כל הנשים *דיין שעתן הלל אומר מפקדיה לפקדיה ואפילו לימים הרבה ורחב"א לא כדברי זה ולא כדברי זה *אלא מעת לעת ממעטת על יד מפקדיה לפקדיה ומפקדיה לפקדיה ממעטת על יד מעת *לעת ככל אשה שיש לה וסת דיה שעתה יוהמשמשת בעדים הרי זו כפקדיה וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקדיה לפקדיה כיצד דיה שעתה היתה יושבת במטה ועסקוה בטהרות ופרשה וראתה היא טמאה והן טהורות אע"פ שאמרו מטמאה מעת לעת יאינה מונה אלא משעה שראתה: **גב'.**
מאי טעמיה דשבמאי קסבר העמד אשה על חזקתה ואשה בחזקת טהורה עומדת והלל כי אמר העמד דבר על חזקתו היכא דלית ליה ריעותא מגופה אבל איתתא כיון

איכא ריעותא מגופה ואע"ג דמסוטה ילפינן לטהר ברה"י אפי' היכא דליכא חזקה וט) כמו שאפרש לקמן הכא לא ילפינן מסוטה משום שהאשה שראתה השתא ודאי טמאה היא ולא גמרינן מסוטה לטהר ברה"י אלא כמו ספק נגע ספק לא נגע שגם עתה בספק דומיא דסוטה ומיהו דבדר שאין צו דעת לישאל טהור צמעת לעת דלקמן מקשינן אמתי' דבר שאין צו דעת לישאל הוא ומוקמינן בשחצביוניה נושאות אותה צמטה והיינו משום דבדר שאין צו דעת לישאל לא אף על גב דר"ש מטהר גמרינן מסוטה *אלא גמרינן לטהר מדרב גידל במקום שנמדד מסוטה. גי'.

דאמר רב גידל (סוטה דף כט.) כתיב ואבשר אשך יגע בכל טמא לא יאכל הא ספק טהור דכתיב כל טהור יאכל בשר הא ספק טמא אלא כאן שאין צו דעת גמרינן כלן שיש צו דעת לישאל וצטומאת בשר קדש שייך למפרע כמו להצא ועוד י"ל דלא גמרינן מסוטה *אלא טומאת מגע ולא טומאת ראייה לכך מטמא אף ברה"ר אבל דבר שאין צו דעת לישאל טהור דצטומאת בשר קדש שייך טומאה ע"י ראיית הזב או הזבה או הנדה וט) דאסקינן לאכול בשר בשר קדש והוי ככלל כל טהור יאכל בשר (ויקרא ו) וא"ת מאי שגא בדנגע באחד צלילה [לקמן דף ד.] דמטמאין רצנן אף ברה"י כדמוכח בתוספתא היכי דלא רהאו חי מצערב משום דכל הטומאות כשעת מציאתן ואשה נמי אמרינן [לקמן דף ד.] כיון דשכיחי צה דמים כאינה דזוקה דמיא ואמאי מטהרינן לחולין אף ברה"י וי"ל דלקמן [נמין] בנגע באחד צלילה מיירי בקדשים וכן קופה [לקמן דף ג:] דפריך הלל לשמאי איירי בקדשים דאי לאו הכי תקשה ליה לנפשיה וכן פלוגמא

על טהרת הקדש ללוש בהן עיסת מנחות או להדיח בהן בשר קדש דכקדש דמו וא"ת ומ"י דאמרינן בנגע באחד לשרוף ובמעט לעת אמרינן תולין דאשה נמי מיקריא צמקוס מציאתה דכל מקום שהיא טומאתה עמה דאי לאו הכי תקשי אשה לחזקה דמטהר בקופה למקום וי"ל משום דלצו נוקפו ויצטל מפריה ורביה דקצור דשכיחא טומאה כיון ששורפין עליה תרומה ופריש דה"ג דאמרינן לקמן [דף ג:]

אף קשה לפ"י מאי פריך להלל ממקוה יומא משום דלצו נוקפו וא"ת אמאי מטהר שמואי טפי דאשה מבקופה ונגע באחד אע"ג דמשני שמאי דאשה אין לה שוליים היינו להאי לישגא דאי הוה דס מעיקרא הוה אחי אבל לשאר לישיי לית לן האי טעמא וי"ל דטעמא דשמאי משום דאשה דזוקה היא והא דקאמר כיון דשכיחי צה דמים *כאינה דזוקה דמיא היינו להלל וא"ת לרי"מ אמאי מטהר בנגע באחד ובאשה תולין וי"ל משום א) דמוקמה אחזקתה ואשה משום דליכא ריעותא מגופה: **וְהָלָף**
בי אמר דמוקי מילתא אחזקתיה. כגון ספק נגע ספק לא נגע היינו ברה"י כדפרישית אבל ברה"י לא מוקמינן אחזקתיה והוי טומאה ודאי א) ילפינן מסוטה דחוקא ספק נגע ספק לא נגע הוי ודאי טמא אבל טמא שנגע באחד מן הצביות ואינו יודע באיזה מהם נגע הוו שניהם טמאים מספק ואינן טמאין שניהם צודאי דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שיכול להיות והכא האחד טהור צודאי וכן משמע בריש שני נזירים י' דקמתי אמר להם אחד ראיתי אחד מכסל שנטמא ואינו יודע איזה מכס מציאין קרבן טומאה וקרבן טהרה ולא מייתי כל אחד קרבן טומאה משום דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שכול להיות והא דפריך התם אמאי מיימו קרבן טומאה ליימו מרזויהו קרבן טהרה דאחד שאמר לשנים הוו להו ג' והוי ר"ה וספקו טהור אע"ג דאין יכול להיות שיהו שניהם טהורין דהאחד ודאי טמא וכן גבי שני שצילים צפ"ק דפסחים [דף י.] מטהרינן שניהם צבאו לישאל זה אחר זה אע"ג שצודאי נטמא האחד התם א) לא מסוטה גמרינן אלא דמוקמינן כל אחד בחזקת טהרה כדאיתא הכא דהוי טעמא משום דמוקמינן מילתא אחזקתיה *ומיהו היכא דליכא חזקה לטהרה מטהרינן ברה"י מסוטה כמו מקוה שנמדד ונמאל חסר דמטהר ר"ש ברה"י דגמרינן מסוטה אע"ג דליכא למימר העמד מקוה על חזקתו דאדרכה העמד טמא על חזקתו ואס תאמר והיכי ילפינן מסוטה לטהר צרשות הרצים אפילו ליכא חזקה הא סוטה אית לה חזקת טהרה ויש לומר כיון דקינא לה ונסמרה איתרע חזקתה ואע"ג דאין סתירה ברה"י מכל מקום איתרע חזקתה דשייך קלת סתירה בצאפילה וצילילה

ב.

א מיי פ"ג מהלכות מטמאי משכב ומושג הלכה ד ופי"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ג סמג לאוין קול:

ב מיי פ"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ד ופי"ג מהלכות משכב ומושג הלכה ח סמג עס: **ג** ג מיי פ"ג מהלכות משכב ומושג הל' ד:

בא ד מיי פ"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ג:

תום' הרא"ש (המשך)

בחר חזקה הלכך אפי' סייג לא בעי ווהלל קסבר כיוון דאית לה ריעותא מגופה תו ליכא כאן חזקתן ווהלך דאוי לעשות סייג: קסבר העמד אשה. [ותימה דמ"ש מכל ספק טומאה דברה"י טמא ולא אהני הך חזקה ועוד דאף לחולין לטמאן] דאף דאיכא חזקה דטהרה דהא ילפינן מסוטה [ועוד דאמאי אמרי' דבעמל"ע שבגדה תולין והא כל ספק טומאה ילפינן מסוטה דברה"י טמא דאי וכמו גבי מקוה שנמדד [לקמן ע"ב] דאמרי' דלמדו מסוטה] ופרך יא מה סוטה ברה"י טמא דאי וכו' הרי דילפינן מסוטה ועוד אמרינן בפ"ק דשבת [דף ט"ו] גבי כלי דכוכית דמשויה אינו אחי תולין משום דהוי טומאה דרובנן ו) האבדאורייתא שורפין וי"ל דלא ילפינן ספק טומאה מסוטה אלא כעין [סוטה] שגולד הספק בשעת המעשה בדשעת סתירה איכא למיחש שמא בנעלה [לבעול וכו'] לענין טהרות שחיוין מונחים אצל שרץ ספק נגעו ספק לא נגעו אבל במעת לעת שבגדה רבעת שנגעה [בטהרות עיריין] לא היה ראוי להתקפץ שמא היא טמאה מחמת טומאה שנצמאת אחרי כן כה"ג [ליכא] למילף מסוט' וקשי' מהא דאמרינן לקמן נגע וולמחר מצא עליה שרץ או רוק ר"מ מטהר [שזה ספק] טומאה ברה"ר ומודיח חכמים שאם איהא נקייהמבערב שהוא טהור שזה ספק טומאה ברה"ר ומספליג בן רה"י לרה"ר ש"מ למפרע נמי ילפינן מסוטה [ונראה דודאי לא] ילפינן למפרע מסוטה אלא חומרא בעלמא דאחמורו רבנן ברה"י מרה"י [נתתם] והאי דאמרינן שזה ספק טומאה ברשות הרבים ה"ק כיון דאפי' היכא דמאורייתא מטמא [ברה"ין] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין דאמרי דהלל כי אמר [העמד דבר על חזקתן] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי' ברה"ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעט לעת טמא אפי' ברה"ר] וי"ל דגבי